

De ACM heeft op 16 februari jl. een besluit vastgesteld over criteria voor afwijkingen van de Europese Aansluitverordeningen elektriciteit op grond van artikel 61 van Verordening 2016/631/EU, artikel 51 van Verordening 2016/1388/EU en artikel 78 van Verordening 2016/1447/EU. Dit besluit is vastgesteld in de vorm van een beleidsregel en is op 17 februari 2017 geplaatst in de Staatscourant: [\[link naar publicatie Staatscourant\]](#)

Toelichting

In 2016 zijn drie nieuwe EU-Aansluitverordeningen op het gebied van elektriciteit in werking getreden, te weten Verordening (EU) 2016/631: de RfG-verordening (Requirements for Generators), Verordening (EU) 2016/1388: de DCC-verordening (Demand Connection Code) en Verordening (EU) 2016/1447: de HVDC-verordening (High Voltage Direct Current).

Deze EU-Aansluitverordeningen bevatten bepalingen voor de aansluiting op het net van:

- installaties voor de elektriciteitsproductie, namelijk synchrone elektriciteitsproductie-eenheden, 'power park'-modules en 'offshore power park'-modules (RfG);
- transmissiegekoppelde verbruiksinstallaties, transmissiegekoppelde distributie-installaties, distributiesystemen met inbegrip van gesloten distributiesystemen, verbruikseenheden die door een verbruiksinstallatie of een gesloten distributiesysteem worden gebruikt om diensten voor vraagsturing aan relevante systeembeheerders en relevante transmissiesysteembeheerders (TSB's) te leveren (DCC);
- hoogspanningsgelijkstroom-systemen („HVDC-systemen”) en DC-aangesloten “power park”-modules (HVDC).

De verordeningen hebben tot doel bij te dragen tot het creëren van eerlijke mededingingsvoorwaarden op de interne elektriciteitsmarkt, tot het waarborgen van de systeemveiligheid en de integratie van hernieuwbare energiebronnen in het elektriciteitsnet en tot het vergemakkelijken van de Europese handel in elektriciteit.

De ACM kan - als regulerende instantie in de zin van deze verordeningen - afwijkingen van één of meerdere bepalingen van deze verordeningen toestaan in reactie op een ingediend afwijkingsverzoek door in de verordeningen gedefinieerde eigenaren van installaties, systemen of verbruikseenheden, relevante systeembeheerders of relevante transmissiesysteembeheerders (TSB's).

Met deze beleidsregel geeft de ACM invulling aan de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 61 van Verordening (EU) 2016/631, artikel 51 van Verordening (EU) 2016/1388 en artikel 78 van Verordening (EU) 2016/1447. Volgens deze bepalingen dient de regulerende instantie de criteria te specificeren voor het toestaan van afwijkingen van één of meerdere eisen van deze EU-verordeningen. De ACM kiest ervoor dit te doen via de vaststelling van een beleidsregel waarin wordt aangegeven welke algemene criteria de ACM zal hanteren bij de invulling haar bevoegdheid om afwijkingen in de zin van de EU-Aansluitverordeningen toe te staan.

Totstandkoming van dit besluit

Over de voorgenomen vaststelling van deze criteria heeft een consultatie plaatsgevonden tussen 19 december 2016 en 24 januari 2017. In reactie op het consultatiedocument is door vier partijen een zienswijze ingebracht.

Daarin kwam naar voren dat belanghebbende partijen, in het bijzonder elektriciteitsproducenten en grootverbruikers, belang hechten aan een heldere procedure voor het aanvragen van afwijkingen. Zo had de ACM in het consultatiedocument aanvullende voorwaarden opgenomen voor de inhoud van een afwijkingsverzoek, zoals een voorstel voor een uitvoeringsplan - waarin beschreven staat op welke wijze aanvrager in de toekomst wel kan voldoen aan de eisen van de verordeningen - en een motivatie van de noodzaak van de afwijking (naast de in de verordeningen verplicht gestelde kosten-baten-analyse). De ACM heeft nu besloten om te volstaan met opname van algemene criteria die zij bij de beoordeling van afwijkingsverzoeken gaat hanteren. De procedure voor de aanvraag en de inhoud van afwijkingsverzoeken staat afdoende beschreven in de EU Aansluitverordeningen. Deze benadering past ook bij de keuze voor het instrument van een beleidsregel. Daarin kunnen enkel bepalingen opgenomen worden die de ACM zelf binden.

Deze keuze voor een beleidsregel brengt met zich mee dat niet alle bij de consultatie ingebrachte punten volledig geadresseerd kunnen worden. Meerdere partijen hebben bijvoorbeeld hun zorg geuit over het feit dat het niet reëel is van een aanvrager te verlangen dat deze bewijs aanlevert dat de aangevraagde afwijking geen negatief effect heeft op de grensoverschrijdende handel. De ACM begrijpt dit zorgpunt maar kan in haar beleidsregel niet afwijken van hetgeen in de EU-Aansluitverordeningen is bepaald. De EU-Aansluitverordeningen geven aan dat een afwijkingsverzoek een bewijs omvat "dat de aangevraagde afwijking geen negatief effect heeft op de grensoverschrijdende handel". Van partijen zal daarom worden gevraagd om aannemelijk te maken dat geen sprake zal zijn van deze negatieve effecten.

Daarnaast hebben meerdere partijen in hun inbreng verzocht om de aanvrager van een afwijking te vragen om aan te geven van welke nationale bepalingen op basis van de implementatie van de EU-Aansluitverordeningen een afwijking wordt gevraagd. Ook op dit punt zijn de EU-Aansluitverordeningen duidelijk en bieden zij de ACM geen mogelijkheid om af te wijken. Artikel 62 lid 1 van de RfG-verordening, artikel 52 lid 1 van de DCC-verordening en artikel 79 lid 1 van de HVDC-verordening schrijven voor dat de aanvrager een afwijkingsverzoek indient voor één of meerdere eisen van de verordening. Indien overigens de nationale implementatie plaatsvindt middels wijziging van nationale codes staat voor belanghebbende partijen de mogelijkheid open om een ontheffing aan te vragen van specifieke bepalingen in deze nationale codes.

Tot slot is door meerdere partijen in hun zienswijze gewezen op het belang van vertrouwelijkheid van concurrentiegevoelige informatie die bij een afwijkingsverzoek door de aanvrager wordt aangeleverd. De mogelijkheid van vertrouwelijke behandeling van gegevens is voldoende verankerd in de Instellingswet Autoriteit Consument en Markt en de Wet openbaarheid van bestuur. Partijen kunnen derhalve kenbaar maken in hun aanvraag voor welke informatie zij een vertrouwelijke behandeling

verlangen.